SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 8 Mei** **No. 19.**

PARAMARIBO, 7 MEI 1859.

Naar luid onzer berigten uit Britsch Guijana waren de kinderpokken aldaar heerschende en begonnen dezelve zich aanmerkelijk te verspreiden. Verscheidene kinderen en eenige volwassen personen zijn daaraan bezweken. Bij de inlandsche bevolking openbaarde zich een zeer sterk vooroordeel tegen de vaccinatie.

DE BRITSCHE WEST-INDISCHE KOLONIEN.

IMMIGRATIE.

Aan de Demerarijsche *Royal Gazette* ontleenen wij het volgende artikel, hetwelk wij in zijn geheel overnemen.

«Het belangrijkste nieuws met de mail aangebragt betreffende Britsch Guyana en de West Indische eilanden, is dat, rakende de West-Indische Kwestie. Den 3 Maart stelde de Heer Buxton eene motie voor, tot de benoeming van een bijzonder Comité om den toestand der West Indien na te gaan, en de beste middelen op te sporen tot bevordering der immigratie aldaar; er volgde hierop eene belangrijke discussie, waarvan wij in een ander gedeelte van ons blad een verslag leveren. (*) Ofschoon de argumenten van den Heer Buxton onpartijdig en liberaal zijn, is hij nogtans niet juist in sommige zijner beschouwingen. Hij zegt dat in 1847 en volgende jaren de bezitters van West Indischen eigendom in groote ellende gedompeld werden en dat de verbazende daling der Suikerprijzen de oorzaak hiervan was. Het valt niet te betwijfelen dat de daling der Suikerprijzen een geweldige slag voor de eigenaren was; doch dit was niet de eenige reden welke hunne welvaart tegenhield. Tijdens de slavernij waren vele plantagien met zware hijpotheken belast, welkers verpligtingen de pogingen der eigenaren geheel verlamden en alle uitkomst hopeloos maakten. Na verloop van zekeren tijd werden menige plantagien verlaten en andere verkocht; deze verwisseling van eigenaren had een weldadig gevolg, want de nieuwe eigenaren bewerkten hunne effecten met vlijt en tot voordeel, van ten minste, de meesten hunner. Zoo lang de oude staat van zaken duurde, was alle vooruitgang moeijelijk. Eene andere oorzaak van die vertraging was het gebrek aan arbeiders. Het schijnt het doel der geëmancipeerde klassen geweest te zijn, eene toereikende som te verdienen tot aankoop van een klein stuk land, waarop zich in zoete rust neer te zetten. Op deze wijze onttrokken zich duizenden hunner aan den arbeid op de plantagien en werd het geene zaak van keuze, maar van volstrekte noodwendigheid voor de eigenaren van plantagien om die gestadige afneming door middel van immigratie aan te vullen. Er zijn tot dit einde vele pogingen aangewend, welke de beste uitkomsten gehad hebben; plantagien welke men anders zoude hebben moeten verlaten, worden nu met voordeel bebouwd en de Kolonie is langzamerhand in welvaart toegenomen. De heer Buxton zegt dat veel van dien bloei aan immigratie is toegeschreven, doch dat immigratie, naar zijne meening, weinig daarmede te doen gehad heeft. Hier verkeert hij bepaaldelijk in dwaling en de statistieken door Sir E. B. Lytton (Minister van Kolonies) in zijn uitmuntend antwoord aangehaald, bewijzen onomstootelijk dat immigratie grootelijks tot den voorspoed der Kolonies bijgedragen en tevens de immigranten zelven bevoordeeld heeft. In strijd met zijne eigene opgaven, voor een groot deel ten minste, zeide de heer Buxton willens te zijn voor uitgemaakt aan te nemen dat immigratie noodig was, doch dat hij het stelsel wenschte te onderzoeken, waarop zij gevoerd moet worden. Dit punt toe te geven is zooveel als, ten minste indirect, te erkennen dat de welvaart der Kolonie door immigratie bevorderd wordt, en zoodanige erkenning is van waarde, wanneer zij komt van iemand in de positie van den Heer Buxton. De opgave dat de sterfgevallen 40 of 50 percent bedragen, is eene van die monsterachtige onwaarheden, welke de Anti-Slavernij lieden niet aarzelen aan te voeren, tot ondersteuning van de eenzijdige en onregtvaardige gedragslijn, die zij in hunnen tegenstand tegen de planters volgen, doch op dit punt werd de heer Buxton met bekwaamheid teregt gewezen door Sir E. B. Lytton, die het bewijs leverde, dat, volgens de grootste gemiddeldheid door hem verkregen, de sterfte op Jamaica slechts 4 percent, in Britsch Guyana onder 4 percent en niet meer dan drie percent op Mauritius was.

De Anti-Slavernij heeren zullen gewis, bij deze feiten, niet op nieuw wagen om van eene sterfte van 40 of 50 percent te spreken. Uit de opgaven van Sir E. B. Lytton, vinden wij ook; dat ofschoon in eenige weinige gevallen, sterfgevallen aan boord van de Calcutta schepen hebben plaats gevonden, het resultaat van een ingesteld onderzoek aantoont dat de gemiddelde sterfte $6\frac{1}{5}$ percent was, terwijl in de Madras schepen de gemiddelde hoeveelheid onder 2 percent bleef. Dat op zekere tijden een groot aantal sterfgevallen aan boord plaats vinden is niet te verwonderen, daar vele derzelve door cholera veroorzaakt worden, terwijl men veronderstelt dat zij, die hieraan overlijden, toch gestorven zouden zijn, zoo zij in hun land gebleven waren. Opmerkelijk is het dat de sterfte onder de Madras Koelies zoo verre beneden die onder de Calcutta Koelies is, doch wij hebben nimmer de reden hiervan hooren uitleggen.

De heer Buxton schijnt de Koelies zonder contract ingevoerd te willen hebben met vrijheid om hunne eigen huurders te kiezen doch zoodanige maatregel zoude ernstige moeijelijkheden na zich slepen, en wij kunnen niet inzien dat het bestaande sijsteem eenigermate in het nadeel van den immigrant is. Hoe zouden de koelies bij hunne aankomst in eene vreemde Kolonie kunnen ondernemen hunne eigen huurders te kiezen, zonder de minste kennis van personen en plaatsen?

Dit wordt nu door den Immigratie Agent-Generaal gedaan, die, door de uitvoerende magt, zorg draagt, dat zij alleen aan zoodanige effecten worden toegewezen, welke behoorlijke woning en verzorging voor hen hebben. Stond men hun toe voor zich zelven te kiezen, zoo zouden zij op plaatsen kunnen gaan waar niet behoorlijk voor hunne ontvangst gezorgd was en er zoude nog dit kwaad uit voortvloeijen, dat sommige der voornaamste plantagien de meesten monopoliseren zouden, terwijl andere evenzeer gebrek aan handen en daarop even veel regt hebbende zoo goed mogelijk zouden moeten worstelen met zoodanige toevallige arbeiders als zij zouden kunnen opdoen. Onder de bestaande bepalingen is voor den Koelie gezorgd, en heeft iedere eigenaar op zijne beurt gelegenheid om arbeiders te erlangen. Laat de leden der Anti-Slavernij Maatschappij spreken, zoo als zij willen,

(*) *Ons bestek gedoogt niet dit uitgebreide stuk in onze kolommen op te nemen.*
(Red. *S. W.*)

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

XX.

Eindelijk ontving de hertog een kort briefje van Mr. Morton op het kasteel, met verontschuldigingen over het uitstel van hun bezoek, hetwelk hij hoopte dat nu over veertien dagen zou plaats hebben. Archie was heimelijk verheugd over deze schikking. De meeste der aanzienlijke gasten zouden dan vertrokken zijn; hij zou meer genot van hun gezelschap kunnen hebben; en na al zijne theoriën om hunne vriendschap in den kring der hooggeplaatste gasten op de proef te stellen, vond hij toch dat dit hem eene verlegenheid zou besparen, die sedert onlangs in zijn gemoed was opgekomen; namelijk: er waren reeds zoo vele jaren verloopen sedert zijne eerste kennismaking met de dames Morton, dat er zich eene soort van schroomvalligheid en bedeesdheid vermengd had met de belangstelling waarmede hij hare aanstaande komst te gemoet zag.

't Is waar, de briefwisseling tusschen hem en Ellen Morton was steeds in een gemeenzamen en aangenamen toon gevoerd; maar in zijne verbeelding zag hij haar steeds zoo zeer als de kinderlijke vriendin zijner ongeletterde jeugd, dat de ontmoeting, in tegenwoordigheid van vreemdelingen, van een volwassen dametje, nog vol van de afgemeten vormen eener kostschool, zich aan zijne ziel als iets vreesselijks voordeed. Hij achtte en beschouwde haar als zijne eerste en opregtste vriendin. Op eenen afstand dacht hij bijna aan haar als aan eene zuster. Als zoodanig reikhalsde hij naar haar; en toch— vreemde tegenstrijdigheid in het menschelijk hart—hij vreesde bijna voor eene ontmoeting, die de wezenlijkheid welligt minder aangenaam kon maken dan de herinnering van het verledene of de verbeelding van het tegenwoordige. Iets van dien tweestrijd in zijn gemoed openbaarde zich in een gesprek met Mr. Baird, toen hij dezen sprak over het briefje, dat de hertog van Mr. Morton ontvangen had.

„Ik hoop dat Miss Ellen niet veel veranderd moge zijn, noch in voorkomen noch in manieren, wanneer zij hier komt," zeide hij eenigzins zenuwachtig; „ik vrees dat alle veranderingen niet ten beste zullen zijn."

Zijn oude vriend lachte. Denkt gij dat Miss Morton in de laatste acht jaren niet gegroeid zal zijn, Archie? Verwacht gij dat eene jonge dame, die op het punt staat hare intrede in de wereld te doen, nog door de tuinen van het kasteel zal vliegen met dezelfde wilde onbeschroomdheid van een kind van twaalf jaren? Neen, neen, Archie! reken er op, zij zal nu haar kleedje niet meer scheuren door het klouteren op de rotsen en het springen in de bosschen."

Nu was het Archie's beurt om te glimlagchen.

„Als dat al de verandering ware, zou ik er mij niet over bekommeren: ik wenschte maar dat zij er waren, en dat die eerste ontmoeting al voorbij was."

Feesten in huis, uitstapjes naar buiten, visch- en roeitogtjes, alles was genoten, en de gasten begonnen langzamerhand uit elkander te gaan. De jeugdige graaf en zijne bruid deden een reisje naar het zuiden, en de hertog had een togtje naar zijne bezittingen op de naburige eilanden in den zin, alvorens naar de hoofdstad en hof terug te keeren.

„Hier, Campbell," zeide Zijne Hoogheid, op zekeren dag met handen vol papieren zijn studeervertrek binnen tredende; „beantwoord deze brieven voor mij; ik heb er waarlijk geen tijd voor; dezen alleen, van uwen vriend Mr. Morton, zal ik zelf beantwoorden. Ik verneem dat hij den post gekregen heeft, dien ik van den nieuwen gouverneur voor hem verzocht had, en dat hij bij gevolg binnen kort naar Indië zal moeten vertrekken."

„Engeland verlaten, Uwe Genade?" riep Archie uit: „en zal hij zijne familie met zich nemen?"

„Dat denk ik wel; ik vind het ten minste hoogst waarschijnlijk, daar zijne zaken hem wel eenige jaren daar zullen houden. Maar zie zoo treurig niet, Campbell; gij zult uwe vrienden nog wel zien, eer zij vertrekken; want het is zeer waarschijnlijk dat zij eerst nog eene week hier komen. Onderwijl, beantwoord nu vlug deze brieven, mijn jonge vriend; 't is van veel belang dat dit nog heden geschiedt."

En met minder opgewektheid dan gewoonlijk ging hij aan 't werk; hoewel het op den bepaalden tijd af was, waren zijne gedachten vaak afgedaald: en toen de brieven bezorgd waren, wandelde hij naar het kleine prieël, om in stilte en eenzaamheid over het gehoorde nieuws na te denken. Onwillekeurig sloeg hij hier eenen terugblik op zijn verloopen leven.

Wèl herinnerde hij zich zijne eerste smart, toen de dood zijns grootvaders hem en zijne oude grootmoeder uit zijne woning verdreven had, en zij uitgingen om vrienden en levensonderhoud te zoeken—'t welk zij gelukkig beiden gevonden hadden. James Muir had zich toen en later den heiligen naam van vriend waardig betoond. Toen kwam de herinnering aan de drie eerste jaren van zijn verblijf te ...., toen hij als een onwetende herdersknaap zonder hulp het ruwe pad van kennis was opgestreefd, met geene andere aanmoediging op den weg behalve de ernstige begeerte om voorwaarts te gaan. Nu vertoonde zich een helderder beeld voor zijnen geest. Hij dacht aan de redding van het grillige Engelsche meisje uit het gevaar, waaraan zij was blootgesteld geweest, en aan den genoegelijken omgang met de familie Morton, waartoe dat voorval aanleiding had gegeven. Eene schaduw viel op het tafereel, toen hij zich den dood zijner geliefde grootmoeder herinnerde, en de eenzame verlatenheid die daaruit voortvloeide; daarop volgde het plan van Mr. Donaldson om hem een reisje te laten doen, zijn aangenaam verblijf bij James Muir en diens gezin, hetwelk zulk een diepen indruk op zijn gemoed en op zijn gevoel had achtergelaten. Vervolgens dacht hij aan de toevallige ontmoeting van Mr. Baird, kort daarop zijne herkenning door dien edelmoedigen beschermer zijner kindschheid; nog later zijne kennismaking met al de tegenwoordige en nog mogelijke gevolgen daarvan. Had hij niet ruimschoots reden tot dankbaarheid? Zou hij nu morren, wijl één bittere droppel zich scheen te zullen mengen in dien beker vol zegeningen, welke zoo gedurig aan zijne lippen was gehouden?

Archie ging voort zijne teleurstelling jegens zich zelven te regtvaardigen. Mr. Morton was de eerste uit een aanzienlijker rang der maatschappij geweest, die hem had opgemerkt; die hem op zijnen weg had voortgeholpen; hij was hem daarvoor dankbaarheid en eerbied verschuldigd, die hij zich had voorgesteld hem later schitterend te bewijzen: maar zijne achting voor Ellen Morton was nog grooter. In haar erkende hij den goeden geest zijner jeugd, het eenige vrouwelijke wezen van beschaafder manieren en goed ontwikkeld verstand, tot wie hij ooit in innige verhouding gestaan had; bij gevolg was de eerbied, welken hij in den beginne voor het kind had gekoesterd, door hunne lange briefwisseling (welke hare vele goede hoedanigheden had aan den dag gebragt) versterkt, tot dat die plaats had gemaakt voor een gevoel van broederlijke genegenheid; want zijn natuurlijk gezond verstand had alle romaneske begrippen eener naauwere verbindtenis verhinderd.

Hij had altijd gehoopt de vriendschap der familie Morton te bezitten; sedert onlangs had hij verwacht in hunnen omgang te deelen, als vriend en gelijke in hunnen kring te worden opgenomen; als een welkome gast door hen te worden ontvangen — want had Ellen zelve hem dat geluk niet voorgespiegeld? Al deze aangename vooruitzigten schenen op het punt van verwezenlijkt te zullen worden, door Archie's stijgen op den maatschappelijken ladder en door het verwachte bezoek zijner vrienden in Schotland—maar nu werd eensklaps alles veranderd door de tijding van hunne voorgenomene reize naar Indië! Was dat niet genoeg om hem verdrietig en wrevelig te maken? vroeg hij zich zelven. Hij had Ellen zoo veel te zeggen, over zoo veel haren raad te vragen! En nu — welligt zouden er jaren voorloopen eer zij elkander weder ontmoetten, en wie weet hoe zij beiden alsdan veranderd zouden zijn!

(*Wordt vervolgd.*)

Immigratie is onvermijdelijk noodig, en zoowel de immigranten zelven als de planters hebben voordeel bij die verandering. Sir E. B. Lytton meldt dat op Barbados, waar men geene immigranten behoeft, de dagloonen van 1 sh. 1½ d. per dag tot 1 sh. beloopen en op Jamaica van 1 sh. 6 d. tot 1 sh., doch dat 2 sh. per dag met taakwerk kunnen verdiend worden. Dit moge met de Koelie immigranten het geval zijn, die, wegens hunne levenswijze, zoo weinig behoeften hebben, dat zij tevreden zijn de minste loonen te verdienen, maar er is ook niets dat hun belet dit bedrag, wanneer zij zich inspannen willen aanmerkelijk te vermeerderen. Men moet niet vergeten dat er een groot verschil bestaat tusschen den Europeschen en den Kolonialen arbeider. In het moederland is de arme man blijde, om van zes tot zes hard te werken voor twee shillings 'sdaags, en hieruit moet hij zich niet alleen voeden, maar huishuur, kolen en warme kleederen betalen. Hier kan de arbeider, het geheele jaar door, zeer dunne kleederen gebruiken en heeft hij een huis, medicijnen en geneeskundige hulp *gratis*. Over het algemeen, geeft de Koelie zelden meer dan 4 d. per dag uit voor zijn voedsel — uitgezonderd op feestdagen, wanneer hij zich op geitenvleesch vergast — en men kan ligt begrijpen dat aangezien zijne eenige andere noodwendige uitgave, voor het goed is, dat hij om zijn ligchaam wikkelt, hij er weinig om geeft om voor meer dan van 10 d. tot 6 d. per dag te werken.

De Creolen arbeider leeft wat betreft zijn voedsel, veel kostbaarder, doch ook *zijne* behoeften, zijne weinig. Sommigen pogen er goed uit te zien, gaan naar de Kerk of Kapel en leven fatsoenlijk, doch velen dragen een hemd en broek van de goedkoopste soort, tot dat dezelve bijna uit elkander vallen, en gebruiken wanneer zij te veld werken, alleen het goed, dat zij om de lendenen wikkelen. Als algemeene regel werken zij niet des Maandags en verrigten vaak op Dingsdag zeer weinig werk; de reden hiervan is duidelijk; zij weten dat zij in vier of vijf dagen zooveel verdienen kunnen om zich de geheele week gerieflijk te onderhouden. Nog gisteren werd onze aandacht gevestigd op een persoon, die dikwijls eerst op Woensdag zich aan den arbeid zet, en dan, wanneer hij het goedvindt, tegen Zaturdag avond, van vijftien tot zestien shillings verdient. De leden der Anti-Slavernij-Societeit kunnen spreken zoo als zij willen, maar in een land, waar de inlandsche arbeider, ofschoon zijn arbeid goed betaald wordt, alleen werken wil wanneer en zoo als het hem believt, is de invoer van vreemde arbeiders volstrekt onontbeerlijk. Wij zouden een Comité van onderzoek wenschen aangesteld te zien, daar wij niet twijfelen of het resultaat zoude de overdrijvingen en verkeerde opgaven van de Anti Slavernij Maatschappij in het licht stellen, doch bij gebreke hiervan, zijn de Kolonisten Sir E. B. Lytton hartelijken dank verschuldigd, voor de mannelijke en ronde wijze waarop hij hunne zaak heeft voorgestaan en de belofte door hem, namens de regering gedaan om immigratie aan te moedigen. De zuivere feiten door hem aangehaald, kunnen niet falen in ruime mate de oogen te openen van allen, die tot dusverre misleid zijn door de verkeerde voorstellingen van hen, wier opgaven zij verkeerdelijk waanden op waarheid te berusten.

DE HOOGTE VAN DEN TIJD.

Dikbloedigheid of wat het ook zijn moge, maakt mij dikwijls onderhevig aan zware droomen. Dan is het voor mij eene aangename verpoozing, die 's avonds in het gezellige theeuur, onder het accompagnement van den waterketel, mede te deelen aan mijn bejaarde huishoudster, die met eene versleten kous op den linkerarm, de gevallen steken uit hunne grondelooze diepte met de regterhand ophaalt, of deze liefderijk uitstrekt om mij bij tusschenpoozen een zestal kopjes thee in te schenken, waarvan zelfs het laatste nooit aan verval van krachten lijdt. Deze bijzonderheid, gevoegd bij de daadzaak, dat zij mij, zooals de dames dit noemen, met voorbeeldige trouw *bewaacht en braait*, zal ieder denkend lezer overtuigen, dat zij eene waardige toehoorderes is. En ofschoon kwaadwillige lieden beweren, dat het aanhoudend hooren opdisschen van droomen haar droomerig gemaakt heeft, hare belangstelling is even onuitputtelijk, als voor mij het genot van mijne eigene stem te hooren. In de hoop, dat er onder de alledaagsche menschen hier en daar een schuilt, die haar in geduldig luisteren evenaart, begin ik op de volgende wijze: Ik bevond mij stapvoets voortrijdende op eene onafzienbare vlakte, toen de eerzucht van paard en meester eensklaps werd opgewekt door een' ruiter, die mij in vollen galop voorbijsnelde, en in wiens koddige houding ik spoedig de gedaante van een' lustigen academievriend herkende. Ik gaf mijn bruintje de sporen, riep den ruiter bij zijn' naam en vroeg waar de togt zoo ijlings heenging. „Naar de hoogte van den tijd," was het haastige antwoord, „wie mij lief heeft, die volge!" Door middel beurtelings van slagen en goede woorden, hield mijn phlegmatieke knol den ruiter bij, en bereikten wij, onder het ophalen van in de dienst grijs gewordene academiegrappen, eene bergachtige streek waar de natuur op de punt van eene hooge rots een soort van gestoelte gevormd had van een kathederachtigen vorm. Reusachtige trappen, waarachter een diepe spelonk was verborgen, geleidden naar boven, en daar gekomen kon men de redevoering genieten, uitgesproken door een oud man, met eene blonde pruik en grijze knevels, gehuld in eene splinternieuwe professorale toga, vreesselijk gesticuleerde met eene vergulde zeis, zoo in dien trant als onze hedendaagsche redenaars dit wel eens doen met een foulard of een rood maroquin boekje. Zoo de geest van de negentiende eeuw, die onder den trap verborgen was en mij van alles onderrigtte, niet gezegd had, dat ik in dezen redenaar Onzen Tijd had te begroeten, zou ik het, boven gekomen, bemerkt hebben aan den grooten rijkdom van zijne woorden, in verhouding tot de schamele armoede zijner gedachten, als zijnde deze laatste in zijne rede even spaarzaam voorhanden als goudvisschen in een' vijver, na een' langdurigen en barren winter; doch hierover nader. Beginnen wij met den voet te zetten op den ondersten trap, waar het hedendaagsche Fatsoen zijne gebiedende stem doet hooren. Zeer bevreesd van in iets tegen zijne wetten te zondigen, begon ik op het gezigt van eene bejaarde dame, die met eene eerbiedwaardige houding kwam aanwandelen, mijne cigaar uit den mond te nemen, en maakte mij juist gereed, onderdanig den hoed af te ligten, toen het Fatsoen mij heftig bij den arm greep en vroeg of ik met zulke oud-modische gebruiken boven dacht te komen. Ik had volgens zijne gedachten niets beters te verrigten, dan door te rooken, het hoofd in den wind te gooijen en de jufvrouw met eene onstuimige vaart voorbij te snellen, hetgeen ik dan ook deed met zooveel nonchalance, dat ik, haar aan den elleboog stootende, haar' breizak deed glippen, waaruit een schildpadden brillenhuisje gebroken op den grond viel. Dit meesterstuk volbragt zijnde, moest ik nog een schuchter jong meisje door mijn lorgnet met eene even vrijpostige aandacht beleedigen, als hare voorganger door achteloosheid. Daarna kwam ik een behoeftig werkman tegen, die mij nederig zijne rekening aanbood, welke ik volgens oude gewoonte dadelijk betaalde, daar ik juist eene banknoot van dat bedrag in den zak had. Maar het Fatsoen rukte deze den gelukkigen bezitter onmiddellijk uit de handen, gaf ze mij weder en bulderde: „het is tegen alle regelen van welvoegelijkheid, zoo bereidwillig van zijn geld af te stappen, steek het op, want drie jaren te laten wachten is thans het minste wat een fatsoenlijk man doen kan; en weet," voegde hij er bij, „dat zoo gij nog geene beeren hebt, gij die hoe eer hoe beter behoort te maken." Ik zeide, dat ik een' beer tot heden als het zinnebeeld van de uiterste grofheid beschouwd had, maar dat ik mij aan zijn beter oordeel onderwierp. Toen wierp ik een' blik op den teleurgestelden arbeider en aarzelde, maar de geest van de negentiende eeuw riep mij toe, dat ik den voet moest zetten op de tweede verhevenheid van den grond, ingeruimd aan de schoone kunsten en de letterkunde. Hier zag ik eene spichtige jonge dame met bebloede vingers voor een' Weenervleugel zitten, en toen ik naar de oorzaak van dit verschijnsel vroeg, zeide men mij, dat haar aan iedere hand vier insnijdingen waren gedaan, om hare van nature reeds zoo lange en magere vingers nog een octaaf verder te doen reiken. Met deze verminkte handen speelde zij eene meer kunstige dan gevoelvolle Sebastopol-wals en zong eene aria uit de opera: la Nature assassinée, met eindelooze inspanning om eenige bovenmenschelijk hooge noten te bereiken, zoodat eene geweldige hoestbui de harmonie van den zang gedurig afbrak. Ik vroeg haar toen of zij voor haar gemak en mijn genoegen, niet liever een eenvoudig stukje uit la Dame blanche wilde spelen, maar zij zag mij met onbeschrijfelijke minachting aan. Daarom wendde ik mij haastig naar een groepje menschen, die met stomme verbazing naar eene schilderij staarden, voorstellende een stil-leven, waarop een gekramd porceleinen bord met pekelharingen, daar naast een stuk gerookte zalm, eene afgeschilde citroen en verdere artikelen van een' soutevischwinkel, een stokvisch niet uitgezonderd, waren afgebeeld. Misschien was het aan eene Douw-achtige uitvoerigheid en het schitterend coloriet van dit stuk toe te schrijven, dat niemand oogen had voor een verheven noordsch landschap aan de eene en een roerend afscheid van landverhuizers aan de andere zijde, waartusschen dat stil-leven geacht werd uit te blinken, als eene vlag tusschen twee modderschuiten. Hoe dit zij, ik bazuinde er mede den lof van uit door middel van een postillonshoren, en na met eene eerbiedige buiging voor de zangster en een gefluisterd: „goddelijk!" haar verzoend te hebben, wilde ik den voet zetten op de volgende trede, toen de onderaardsche stem mij toeriep of ik de Poëzij in den cirkel der fraaije letteren niet had opgemerkt. Inderdaad, nu zag ik te midden van een gezelschap lilliputters, in een donker hoekje van den trap, een dwergachtig vrouwtje in een voltaire zitten, dat ieder in de verte voor een kind van de bewaarschool zou hebben aangezien, indien haar verwelkt en gerimpeld gezigtje haar niet verklapt had als eene schoone op haar retour. Haar oog blonk meer van overspanning dan van geestdrift, en toen ik naderde om voor haar, zoo ik dacht, in het stof te knielen, gleed ik uit op een grond, glibberig gemaakt door de zilte tranen van eenige lijkzang- en treurspel-dichters, welke dit vocht onophoudelijk deden stroomen uit eene urn aan de bron Onzin volgeschept. Toen ik was opgestaan en vraagde of ik haar ook in iets mijne hulde konde betoonen, belastte zij mij een gedicht voor te lezen op eene dikke rol wit satijn met gouden letters gedrukt, en tot opschrift dragende: de Vooruitgang. Een' tijdlang geloofde ik in mijne verbijstering het dichtstuk op nieuw te zijn begonnen, toen ik als oorzaak van deze dwaling opmerkte, dat gedurig dezelfde denkbeelden optraden onder andere woorden. Inmiddels werd ik mij bewust, tevens als een onwillig folterstuig te dienen van de Hollandsche taal, die blijken gaf van hevig ongeduld bij iedere overtreding harer grondwet. Doodelijk afgemat zocht ik eindelijk rond om in dien letterkundigen kring iets meer bevredigends voor mijn gevoel te ontdekken, maar niets trok mijne aandacht dan het Tijdschrift, dat met een waterhoofd daarin voortwaggelde. Indien het handschrift van mijn geheugen hier niet een weinig was uitgewischt, zou ik nog meer vreemde gedaanten beschrijven, nu wil ik alleen maar spreken van den Roman, die mij op hooge stelten met onregelmatige schreden voorbijstapte. Hij wenkte naar een' vervaarlijken hoop boeken, en troonde mij eene aanbeveling van een dezer voortbrengselen voor de nieuwspapieren af. Op goed geluk greep ik een nog onopengesneden geschiedkundig liefdesverhaal, door Pieter Bonijs geschreven, en schreef daarover ongeveer het volgende: Wel verre dat de auteur zich als een alledaagsch schrijver van natuur en geschiedenis bedient, als armzalige krukken, heeft hij die verre van zich afgeslingerd, als een andere Pygmalion uit den chaos van zijn eigen brein helden en heldinnen gevormd, die woorden spreken en daden uitrigten, welke nooit door iemand te voren gesproken of verrigt zijn, noch zullen worden, en dus ten eenemale voorbeeldeloos en onnavolgbaar zijn. Ongehinderd stappen zij met zwakke zenuwen, maar gutta-percha overschoenen door plassen van bloed en tranen, waarvoor een slagter zou terugdeinzen. Wij bevelen dit werk aan alle beminnaars van het uitstekende aan, die zullen erkennen, dat hierin alles verre boven en buiten natuur en geschiedenis uitsteekt en de schrijver dus een geestig loopje heeft genomen met de waarheid. Onpartijdigheid dwingt ons echter te zeggen, dat het titelplaatje even onbeduidend is als een paar taalfouten. Een roerende apostrophe aan Walter Scott, voor wiens ijverzucht ik dit boek voorstelde als een steen des aanstoots, indien hij maar lang genoeg geleefd had om er over te struikelen, eindigde mijne recensie. Nu wierp ik nog een meewarigen blik op gedwongen Humor, bij wie de wil om geestig te zijn in verhouding tot de magt kan geacht worden te staan als tien tot nul, en die bij gevolg druk bezig was zich dood te schrijven door middel van zijn eigen pen.

Het eerste wat mijn oog op de volgende hoogte ontdekte, was eene colossale vrouw met een oudinot of hoepelrok zoo wijd, dat ik op het horologie af vijf minuten werk had om haar rond te loopen. Ik maakte halt, zag op naar haar gelaat, dat bedenkelijke verschijnselen aantoonde van de lastige kwaal: moeizucht, tegelijk met eene bedroevende afwezigheid van die zedige en teedere uitdrukking, zoo onontbeerlijk in eene aantrekkelijke vrouw. Hare gedruischvolle en effectbejagende manieren pasten wel bij een voetstuk van notulen, het eigendom van verschillende liefdadige genootschappen, waarvan het eene het andere neutraliseerde of in de wielen reed. Ik kon echter niet te weten komen of er ook eene inrigting bestond om de slavernij der ijdelheid tegen te gaan; maar heb wel geleerd, dat vele van die inrigtingen meer eene verplaatsing dan opheffing van ellende uitwerkten. Voor haar stond eene tafel, buigende onder ontelbare handwerken, waaronder dozijnen van cache désordres (stilzwijgende, maar verfoeijelijke beschuldigingen van onze Hollandsche vrouwen) benevens antipoussières, anti-macassars en misschien ook wel anti-utiles. Ik was nauwelijks onder het bereik van hare stem gekomen, klinkende als het namaaksel der gemaaktheid, en zeker ontleend aan die vrouwen, welke de zachtheid, die in haar hart te huis behoorde en van daar alles bezielen moest, uitsluitend voor de spraak bewaren, toen zij mij preste om voor haar eenige loterijkaartjes te slijten, bestemd om bovengemelde handwerken, waaraan een schat van geld en tijd verkwist was, aan den man te brengen en menige handvol onwillige aalmoezen uit schraal voorziene zakken te kloppen. Ik nommerde prijzen voor de tentoonstelling dezer kostbaarheden, want tentoonstellingen vormen den adem en het leven van onze Philanthropie! en hield de notulen bij van een genootschap tot uitdeeling van zinkingsnuif aan behoeftige hofjes-jufvrouwen. Terwijl ik hiermede bezig was, werd mijn oor eensklaps getroffen door een' diepen zucht, oprijzende uit den boezem van de stille Weldadigheid, die, verborgen in de schaduw van deze reusachtige gedaante, omhuld door een eenvoudig gewaad, met eene gebogene houding, daar nederzat. Zij sloeg hare jongere zuster gade met eene uitdrukking van pijnlijke verbazing, waarmede ik meermalen lieden van het wezen die van den schijn zag aanstaren. Ik wilde toesnellen en haar eenige troostvolle woorden toespreken, maar de heerschende geest bezwoer mij dit na te laten: „Zij is uw medelijden ten eenenmale onwaardig, deze geheime Weldadigheid; ijverzucht over Philanthropia's algemeenen bijval knaagt aan haar gebeente!" De beschuldigde wierp toen op mij een' roerenden blik, welke luider voor haar sprak dan een pleitgeding *van voor de schepping der wereld* opgehaald. Ik zweeg en ijlde voort om op den vierden trap het lager, middelbaar en hooger Onderwijs te ontmoeten, maar hier vond ik Babelsche verwarring, en zooveel aanprijzing van verschillende methodes, dat ik om door te gaan, mij verklaarde voor den man, die het hardst schreeuwde. Daar nu de onderwijzersstand medebrengt om doordringend te spreken, kan men wel nagaan, dat ik mijn zegel hechtte aan een pedagoog met een orgaan als een noodklok. Aan deze woeling ontkomen, bevond ik mij wederom opstijgende vlak voor een' toestel, die mij eerst deed gelooven dat ik op het gebied der Geneeskunde verdwaald was. Maar neen! dit was het terrein der Staatkunde, die ieder' nieuweling tot het nemen van een dampbad noodzaakte.

(Het vervolg en slot hierna.)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, de Engelsche Brik *Henry Curwen*, kapt. M. Armstrong, van Clyde.

Den 6den, de Nd. Am. bark *Tropic Bird*, kapt. S. Center, van Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 2den dezer, het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, naar Amsterdam, lading: 527 vaten Suiker 749,369 pond, 30 balen en 73 vaten heele Koffij 25,945 pond, 4 balen gebr dito 680 pond, 40 balen schoone Katoen. 13,400 pond, 105 balen Cacao 13,760 pond en 30 vaten Rum 3,483 gall.

Den 3den, de Nederl. schoener *Transit*, kapt. J. G. Muller, naar Curaçao, lading: 8 halve leggers Dram, 755 gall. en 5 pies ⊐ Hout.

Idem, de Nederl. schoener *Emma*. kapt. J. van Wilgen, naar Demerarij: lading: 46 vaten Beschuit, 4 kwart en 8 achtste vaatjes dito, 20 vaten gepeld koorn 3,600 pond, 47 kistjes Zeep, 29 Z M. Kazen en 1 Edammer dito, 1 vat Azijn, 2 dito Strooheoden en 6 kisten Corinten, 14 manden Seltserwater, voor Exportatie: 19 vaten Koornmeel en 25 kelders Genever.

Den 5den, het schip *Plato*, kapt. H. H. Koch, naar Amsterdam, lading: 279 groote vaten en 6 kleine dito Suiker 383,366 pond, 2 kisten Levende Planten, 1,166 pond oud Lood en 1,055 dito dito Koper.

VERTROKKEN.

Den 3n. de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Sagitta*. kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Loreleij* kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Juno*, kapt. Roszberger, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Mina*, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Amsterdam* kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Nd. Am. bark *Tropic Bird*: de Heeren George J. Green en Laurence Jambe.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Louisa, Christina*: de Heeren A. J. H. Kieven, J. Dobler, Echtg. en 2 kinderen, H. J. Schwensen en Echtg. en H. B. J. Stroobel, de Wed. C. W. Mosebach en 2 kinderen, de Minderjarigen J. en M. Meuse. E. Eichenauer, E. Berthold, L. Drexler, J. Räthling, J. F. en A. J. Roux, G. H. en C. H. Bixby en 1 Militair.

Met de Ned. schoener *Transit*: de Heer G Brands, Mevr. Weesker en 3 kinderen.

Met de Ned. schoener *Emma*: de Heeren V. Bartoccini en E. Pearis.

Met het schip *Plata*: de Heeren H. L. de Villeneuve en Echtgenoot, J. V. Bouguenon en de Minderj. H. F. Meurs.

Met de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*: de Heeren P. R. Planteau en C. Ferrier.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 6den Mei 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Joannes Mathias Poll en Charlotte Wilhelmina Paulina Gnauck.

Jeronimus Wegmuller en Simha Henriques de Barrios Vas.

Mathiel Isak de Vries weduwenaar van Rachel Nathan Levij en Judith Jacobs weduwe van Hartog Nathan Levij.

Van den 1sten tot den 7den Mei 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 1sten, Marianna Philippina Jacquelina Stroomnat, 14 maanden.

Idem, Judith Franciua Monte, 7 jaren.

Den 3den, Jacob Arnoldus Bosmans, 1 jaar en 2 weken.

Idem, Marius Giaimo, Echtgenoot van Louise Felicité Isnardon, 65 jaren.

Den 4den, Apolonia Julia Atinqsem, 60 j.

Idem, Maria Dora Bruijning, 58 jaren.

Den 7den, C. Verheij, 41 j. Kanonnier 1 kl.

Levenloos geboren;

Den 1sten Mei, een kind van het Mannelijk geslacht van Maria Arietta Wiegeluar.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Melassie. Den 4den dezer, van de Gouvern. Plant. *Catharina Sophia*, 3000 gall. à 28 cts.

Suiker. Den 6den, van plant. *Berkshoven en Oostrust*, 22 vaten à 9.90 cts.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van J. D. C. zal in ons volgend nummer, geplaatst worden.

ERRATUM.

Z. M. transportschip *Heldin* zal uit Nederland regtstreeks naar hier vertrekken en verder naar Curaçao en *niet* eerst naar Curaçao, zoo als in ons vorig nummer vermeld is.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Koninklijk besluit dd. 5 Maart jl. No. 67, is de heer Mr. F. M. C. Pels Rijcken, President van het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, op zijn verzoek, *eervol* uit die betrekking ontslagen.

Bij Gouvernements resolutie dd. 4 Mei No. 1, is de heer E. A. J. van Gogh geadmitteerd als Translateur in de *Fransche* en *Hoogduitsche* talen.

Belanghebbenden worden indachtig gemaakt, om binnen den bij de Publicatien dd. 19 April en 5 Mei 1826 G. B. No. 1 en 2, bepaalde termijnen van *drie dagen* voor zooveel *Paramaribo*, en van *eene maand* voor zooveel elders betreft, de aangifte van de onder de Slavenbevolking voorkomende mutatiën, ten kantore van de registratie van slaven in te dienen, ter voorkoming van de inroeping der pœnaliteiten tegen de nalatigen.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan om den slaaf *Henrij* geboren in 1833, moedersnaam onbekend, van den naam van plantage *Dordrecht*, gelegen in de divisie *boven Suriname*, afteschrijven.

Tijd van verzet *veertien* dagen, gerekend van den 6n. Mei 1859.

Post - Kantoor.

Onafgehaalde brieven over de maand April d. j.

W. A. van Brussel, F. Dagorne, R Gordon, R. Teeder Gordon, B. L. Neijmantinga, J. Rodenbroek, W. J. Wansuil.

Administrative Politie.

Nademaal het gebleken is dat verscheidene Ingezetenen de Notificatie van den 13den Maart 1848 No. 3, houdende nadere verordeningen betrekkelijk het in reinen en in goeden staat houden der Straten en Wegen, binnen de stad *Paramaribo* en derzelver Buitenwijken, verkeerd opvatten of daaraan eene verkeerde uitlegging geven, acht de prov. Commissaris van Policie zich verpligt te wijzen op art. 2 en 5 van die Notificatie, alwaar staat voorgeschreven: »dat ieder Erf tot deszelfs last »heeft, het *onderhouden der straat langs »de geheele lengte* of *diepte van hetzelve en ter halver breedte* van de straat, »indien dezelve aan beide zijden van Erven voorzien is; maar dat bij aldien het »Erf gelegen is aan den *Waterkant*, aan »eene *Gracht* of aan een *Plein* het gedeelte der Straat tot aan den kant van »het tegenoverliggend *water* of *Plein* ten »zijnen laste zal komen, en dat als regel »wordt vastgesteld, dat slechts laag kruipend gras op de straten mag voorkomen »elk opkomend onkruid daaruit moet worden geweerd en uitgestoken of afgekapt moet wezen, alvorens hetzelve de hoogte van een halven voet hebbe bereikt."

Zullende voortaan deze wet ten strengste gehandhaafd en de nalatigen vervolgd worden.

Paramaribo, den 4 Mei 1859.

Transport.

Den 2 Mei 1859. Constantia van J. D. Muller aan F. Fougère van 22 vtn. land in de bloote Erven gelegen aan de *Steenbakkerijstraat*, N. W. La. C No. 102 en 103, O W. La. D. No. 322.

Idem. J. F. Favereij Vendumeester aan D. B Frank, van het Huis en Erf aan de *Hoogestraat*, N. W. La. K. No. 848, O. W. La. D. No. 61.

Paramaribo, den 2 Mei 1859

Den 6den Mei 1859. De Exploicteur aan H. Wright van de verlatene Plantaadje *de Lemmert* c. a., de verlatene Plantaad *Sophia'slust* c. a., de verlatene Plant. *Alderad* c. a., de Plant. *Sporkegift* c. a., en de Plantaadje *Lodewijksburg* c. a., de twee eerstgemelden aan de *Motkreek* en de drie laatstgemelden aan de *Matappica kreek*.

Paramaribo, den 6 Mei 1859.

Hijpotheek.

Den 6den Mei 1859. J. F. L Clemen 1e. *Hypotheek* ten behoeve den provisioneelen Weesmeester voor de minderjarige Erfgenamen van wijlen L. Bixby, te vestigen op het Huis en Erf op den hoek van de *Zwartenhovenbrug* en *Weidestraat* N, W. La. D No. 78, O. W. La. D No. 284 en op het Huis en Erf aan de *Gravenstraat*, N. W. La. A. No. 21 O. W. La. B No. 55.

Paramaribo, den 6 Mei 1859.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal van af den 9den dezer, dagelijks ten zijnen kantore betalen de Crediteuren van de boedels Hendrik Jan Raatgever, Hendricus Schenkel, Alfred William Edwards, Evert Johan de Man, Jan Karel Ooijkaas, Jacob Alexander de Vries en huisvouw, Johannis Willem van Leenwaarde, Albertus Ingbon en Jan Lesire de Rochemont, ingevolge repartitie-rekeningen in dezelve boedels gearresteerd.

Paramaribo, den 4 Mei 1859.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal over *ses* weken, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen: *Een half* aandeel in den Buitengrond *Industrie* of *Mariaslust*, gelegen aan den *Rijweg* naar *Kwatta*, bekend onder No. 9, tweede Buitenwijk, met de daaropstaande Gebouwen benevens 9 stuks *Hoornvee*, enz.

Paramaribo, den 2 Mei 1859.

ADVERTENTIEN.

Liefdadigheids-Loterij

voor

METTRAIJ.

Bij al de vriendelijke begunstigers onzer Mettraij, inzonderheid bij de lieve Dames, wordt bovengemelde zaak nog eens in herinnering gebragt. Het mag gezegd worden dat er reeds eene belangrijke verzameling van VOORWERPEN van kunsten en smaak is ingekomen, en dat zich daaronder uitmuntende Stukken bevinden. Desniettemin blijft de gelegenheid ter inzending op vereerend verzoek nog opengesteld tot *ultimo dezer maand*. Van die gelegenheid willen wij hoopen zal nog door velen gebruik worden gemaakt, om ook iets af te staan voor eene Inrigting onder ons waarvan de weldadige en nuttige strekking hoe langer zoo meer zal komen te blijken. Aan de welwillendheid van Suriname's bevolking blijven wij haar aanbevelen.

Namens het Hoofd - bestuur,

C. CONRADI,

Secretaris.

Paramaribo, den 6 Mei 1859.

A. J. H. KIEVEN

roept bij deze een hartelijk VAARWEL toe aan zijne vele Vrienden en Bekenden in *Suriname*.

Braamspunt, aan boord der *Louisa* ( ) *Christina*, 3 Mei 1859.

Wordt te Huur gevraagd:

Twee SCHOPNEGERS en een groote JONGEN om op eenen grond in de nabijheid van de stad te werken.

( ) Adres ter dezer DRUKKERIJ.

( ) A. SALOMONS Vendumeester zal Dingsdag a. k. verkoopen:

Wane en kopie PLANKEN,
Eenige oxhoofden *Extra BIER*, kisten Extra CHAMPAGNE.

En den slaaf *Hendrik*, aankomende J. SEEBEL nom. ux.

( ) A. SALOMONS Vendumeester zal Dingsdag den 10 Mei e. k. des morgens om 9 ure verkoopen:

De vroeger geannonceerde *Huizen en Erven* op *Combé* 1e. Buitenwijk No. 134, 135 en 136.

De condition liggen ter inzage bij den Vendumeester.

( ) De Vendumeester J. C. GOMPERTS, zal op VRIJDAG den 13den dezer, des voormiddags om 9 ure, publiekelijk verkoopen:

Het HUIS en ERF gelegen aan de *Heerenstraat*, La. A No. 58, aankomende den boedel J. F. DE ROOIJ.

De bewijzen van eigendom en veilcondition liggen ter *visie* bij genoemden Vendumeester.

Paramaribo, 2 Mei 1859.

( ) A. SALOMONS Vendumeester zal op Dingsdag den 17n. dezer des morgens om 9 uur ten zijnen huize verkoopen:

Het *Huis* en *Erf*, gelegen op den hoek van de *Wageweg en Klipsteenenstraat*, N. W. La. A No. 251 aankomende de uitlandige H. J. SERRES.

De bewijzen van eigendom en veilcondition liggen ter *visie* bij den Vendumeester.

(6507) De ondergeteekende zich gevestigd hebbende, op het Etablissement

BUITENRUST.

Recommandeert zich aan Heeren EIGENAREN en ADMINISTRATEUREN tot het verrigten van

Ingenieurs-Werk.

J. H. WATHIER.

(6508) De Ondergeteekende van vele zijden aangespoord, heeft het voornemen opgevat, om, in het Tooneel - Gebouw *THALIA* (daartoe welwillend door het Bestuur afgestaan) geadsisteerd door eenige ervaren liefhebbers te geven:

EENE BUITEWONE VOORSTELLING

van

Tours d'Adresse

gevolgd door:

Pantalon Bakker

of

De drie bedrogen Minnaars.

Nieuw en kunstmatig toover BALLET-PANTOMINE in een bedrijf.

Waarvan de zuivere opbrengst zal zijn ten voordeele van de *Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid* voor een derde, de beide *Israël. Armbesturen* voor een derde en voor zich een derde.

De inteekenings lijst zal aan de geachte Ingezetenen worden aangeboden.

Hij zal trachten om, door nieuwe en wonderbaarlijke kunsttoeren voor te dragen de goedkeuring van het geëerde publiek te verwerven en vertrouwt tevens dat het doel der voorstelling, de belangstelling van een ieder zal opwekken en alzoo door eene belangrijke deelname en algemeenen bijval zijne pogingen ruimschoots beloond worden.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

Bij inteekening.	*Buiten inteekening.*
Loge ƒ 2.50.	*Loge* ƒ 3,50.
Balcon ƒ 1,50.	*Balcon* ƒ 2.50.
Parterre ƒ 1,00.	*Parterre* ƒ 1,50.

Kinderen halve prijs.

Paramaribo, den 7 Mei 1859.

J. E. PINTO.

Tropic Bird!!

Aangebragt per bovengenoemd Vaartuig en verkrijgbaar bij

Gebrs. van Praag:

BAKKELJAAUW, Codfish, HARING,

Winchester Smeerkaarsen van 6 tot 16 in 't pond, GEELE, ZWARTE en WITTE ZEEP in groote en kleine kisten, Clear, Mess, Prime Mess, Prime, Shoulder en But SPEK in ⅛ en ¼ vaten, *extra Mess* VLEESCH, ¼ vaten extra FAMILY MARKET dito, REUZEL in ¼, ½ en ¼ vaten, **SUPER FINE BLOM** in ¼ en ½ vaten, Beschuit *Crackers* en Diverse soorten BESCHUIT in ¼ en ½ vaten en in blik, verschillende qualiteiten **Broodsuiker, Zwavels,** Schoensmeer, Corinten, KOFFIJMOLENS, **Een assortiment *Stoelen*.**

Nog in voorraad:

1 en 1½ dms. PP. PLANKEN, 1 en 2 dms. WP. dito, PIK, TEER, HARPUIS, *SPIRITUS* Terpentijn, Breeuwwerk, **Caster Olie, Wormmixture,** VERFWAREN *gesorteerd*, PATENT en LIJN OLIE in amen en pullen, Witlood, **Platlood, Extra Wijn-Azijn in vaten, TOUWWERK,** Extra BRANDEWIJN, *ZOETE OLIE*, **Absinthe, VERMOUTH, Eenige vaten Extra *Roodewijn* en veel meer andere Goederen.** [ ]

A. HEWITT

voornemens zijnde binnen zeer korten tijd eene reis te doen, biedt zijne WINKELWAREN tegen zeer moderate prijzen mits à CONTANT te koop, bestaande uit:

2 à 300 balen EXTRA VERSCHE

O. I. RIJST,

in goede balen; een partijtje Aardewerk bestaande uit KOMMETJES, BORDEN, Mokken, Gedekte SCHOTELS, Soepterrines, Botervlootjes, enz., BIDETKOMMEN, een partijtje IJzerwaren, bestaande in Kuiper en „Timmermans Gereedschappen, Patent SPRING BALANCEN.

Droog Witlood en Lijn OLIE, extra kwaliteit Percussions en Patent HAGELS in soorten, halve en kwart blikjes SARDINES. Tafelzout, ZUURGOED in soorten, Suikerkalk in potten, en beste Schotsche Kalksteen, CASTEROLIE, beste PALE BRANDY, Roodewijn en veel meer andere GOEDEREN.

UIJEN en Bermuda AARDAPPELEN, Dubb: fl. Fluid MAGNESIA à ƒ 2, Gekleurde Manshemden en roode baaijen dito.

Tevens verzoekt hij al degenen die hem schuldig zijn, hunne rekeningen te voldoen, ter vermijding van kosten.

(6498) Paramaribo, den 4 Mei 1859.

(6499) De Ondergeteekende tegen het laatst dezer maand uit de Kolonie vertrekkende, verzoekt nogmaals en dringend aan zijne DEBITEUREN om hunne verschuldigde tot ultimo April ll. te willen aanzuiveren daar hij anders tegen de nalatigen zonder onderscheid van persoon en verdere aanmaning van den 12n, e. k. al regtsmiddelen zal aanwenden.

In Commissie voorradig en a KONTANT te bekomen:

No. 1 HARING ƒ 15— per vat of 8 cts. per pond, Family Vleesch, ZALM, BLOM, Zeep, TOOO-AXEN ƒ 30 per 12 stuks, Extra ROODEWIJN, CHAMPAGNE en andere DRANKEN.

D. BAËZA.

Op nieuw ontvangen:

De welbekende PALE BRANDY, Amerik. STOELEN, waaronder GEELE HOBBEL en KANTOOR.

Witte en Geele O. I. Rijst.

Nog voorradig;

BLOM, fijne DRANKEN, PORTER, ALE, Eetwaren in blikken, Amerik. Provisien etc., etc.

[6500] J. D. JUDA & Co.

B. KRUSE

presenteert te koop bij hoeveelheden van niet minder dan tien pond, alhier gemalen

Versch Tarwemeel.

Verder:

Koornmeel, Rijst, Roggemeel en Roggenbrood.

(6501)

(6502) Aangebragt per het schip Juno, kapitein ROSZBERGER:

Rijtuig, Zadelmakers, Schoenmakers, Smids of blaasbalgen en gecouleurd LEDER; DUFFELS, Roode baaijen Hemden, VRIESCH BONTEN, Wit Osnabrugs, BIELEFELDS, Blaauw Linnen, MANSSCHOENEN, en meer andere Goederen

te bekomen bij

J. P. HAASE JR.

FINALE UITVERKOOP.

De ondergeteekenden bieden de nog voorradige WINKELWAREN beneden inkoopsprijs te koop aan, als:

Dames Zwarte Zijden, Satijnen en Tulle MANTILLES ƒ 8 — 20 per stuk.

» Opgemaakte Strooh oeden ƒ 7--8 »

Onopgemaakte Opengewerkte en Ital. dito ƒ 1 — 8 »

» Kousen ƒ 2,50--5, 3draads dito ƒ 7 per doz:

WIT GEBLOEMD NETELDOEK in stukken van 14 ellen ƒ 8,00.

» Dito Dito » » 20 » ƒ 10 00.

» Geruit en Gestreept dito » » 14 » ƒ 3 00.

Geruit Schotsch Goed voor KINDERHESJES 32—40 cts. per el.

ZWART ZIJDEN FLUWEEL ƒ 3,00 »

» KATOEN DITO 50 » »

2½ el breed HUISMANS LINNEN voor BEDDELAKENS ƒ 1,50 per el.

Groote Heeren Parapluie's ƒ 9,00 per stuk,

Zwarte » Zijden Hoeden ƒ 2,50, ƒ 5, »

ITAL. » STROOHOEDEN met dubb. rand ƒ 6,00

Geborduurde Casemiren Vesten ƒ 6,00 »

DITO PIQUÉ DITO ƒ 4,00 »

GLADDE DITO DITO ƒ 3,50 »

Gemaakte Linnen Broeken ƒ 1,50 »

Fijn Garen Bruin DRIL 75 cts per el.

Bruine Jongens Strooh oeden ƒ 2,50 per stuk.

Alsmede DIVERSE KLEINE DAMES en HEEREN BENOODIGDHEDEN, te veel om te specificeren. (6503)

SANDTMANN & Co.

A. H. VAN BORCHAREN & Co.

Boek- en Papier-handelaren, hebben ontvangen per de laatst gearriveerde schepen:

Guitar en Viool SNAREN, Gouden PENNEN met diamanten punten, Stalen dito, MUZIEK PAPIER, VERW- en PASSERDOOZEN en veel meer andere

Goederen.

Zijn steeds gesorteerd in alle soorten PAPIER en verdere SCHRIJFBEHOEFTEN.

Paramaribo, den 6 Mei 1859. (6504)

Ontvangen per Juno en Bernardus:

Extra Boter, Rookworst in reuzel, Metworst van 1 à 2 ℔ in zout, Gerookt SPEK in ¼ tonnetjes, oxhoofden Dubbel Princ. Bier (zoo goed als Ale,) Genever in kelders.

Op nieuw ontpakt:

Mans Witte en Gekleurde HEMDEN.

Verder voorzien van

Stukgoederen, Dranken, Kruideniers waren, Oliën, Sigaren, enz. enz.

Dagelijksch met de Stad Leeuwaarden wachtende:

Dames en Heeren Modewaren uit Parijs en Brussel (6505)

E. B. STUGER.

Lugard & Comp.

hebben ontvangen

Nieuwe PROVISIEN, VALKER BIER in manden, SELTSERWATER in ½ en ¼ kruiken, halve oxh. ROODEWIJN, PATENT- LIJN en RAAP OLIE, Droog en aangem. LOODWIT,

Hanglampen,

Veld- Tuin- Timmer en Keuken Gereedschappen, Bazaan- Verlakt- Voering en Zool-Leder dames- meisjes en kinderen Laarsjes, PANTOFFELS, Lederen en andere soorten SCHOENEN. (6506)

FERD. HARTEN

heeft ontvangen per de Juno en Bernardus:

Barège KLEEDJES à VOLANTS, Zijden BOEZELAARS, Zwart ORLEANS, Nabaalstreep, Katoen SERVETGOED, Wit Katoen, Gekleurd Wasdoek, Voering KATOEN in kleuren, DEKENS, Sokken, Zwarte Zijden Mitaines, Gekleurde en Zwarte SATIJNEN LINTEN, Witte Taft do. Wit Zijden Franjes, Wit en Zwart Elastique koord en Linten, nieuwste soorten gekleurd Zijden Knoopen, Zwart Crêpe en Lamfer, Cordeliers en Lederen BUIKRIEMEN, Brei en Borduur KATOEN in soorten, Klosjes GAREN van 300 Yds., Schoenmakers GAREN, Fijne en ordinaire Gebreide Borstrokken en Onderbroeken, Tandenschuijers en Kammen in soorten, Geurige ZWARTE THEE, Vermicelli, LIJNOLIE in pullen en ROODEWIJN per douzijn (6509)

Ontvangen per Kapt. ROSZBERGER, direct uit Parijs;

Een elegant assortiment Balserine voor Damesk leedjes naar den laatsten smaak, Satijnen Dames Hoeden, Dito Flambards en diverse MODEWAREN,

Voorts VICTORIA KOFFIJKANNEN met filtreer machines. Een nieuwe soort Gomelastique Ballen voor Kinderen en veel GOEDEREN meer. [6510]

A. D. PINEDO.

In Commissie ontvangen per Bernardus kapt. PUNCKE en voor Kontant te koop:

Een partij delicieus

Zoutvleesch

in ½ en ¼ vaten, PATENT OLIE in Amen, Witlood en Lijn Olie.

SANDTMANN & Co.

(65 11)

Jacob J. Salomons,

over het MILITAIRHOSPITAAL, heeft per de Juno ontvangen:

Extra BOTER, Z. M. en Kom. KAAS, Aardappelen, Broodsuiker, groote en kleine, ROLPENS, Gedroogde APPELEN, Zwarte PEPER, Suikergoed, GENEVER in kelders, Bier, Brandewijn, Roodewijn, Vermouth. Aurora en andere soorten Peletier's SIGAREN, Rooktabak en meer andere Goederen. ( )

Verkrijgbaar bij

W. J. RIETSTAP:

Bakkeljaauw, Haring, SHAD, TABAK, Pp. en Wp. PLANKEN, Molensmeer, Pik, Teer, Valaxen, Zout, S. F. Blom, Clear, Mess, Prime Mess, Prime en Shoulder SPEK, Extra Family en Mess VLEESCH, HAMMEN, Reuzel in ½ en ¼ vaatjes, Sperm:, Comp: en Smeerkaarsen, Zeep, Spermacetie Olie, Amerikaansche Rietenzittingen stoelen in soorten, ½ en ¼ tobbetjes No. 1 MAKREELEN. ( )

Gebroeders Castilho

hebben ontvangen eene geassorteerde partij amerik: Geele en bruine STOELEN met rieten zittingen, Hobbel en Kinderen dito.

Alsmede:

Amerikaansche PROVISIEN. ( )

A. LEVI & C.

hebben ontvangen per Kapt. PUNCKE:

Farcirter Wild Schweins Kopf, Patés de foies gras, Frankforter Braadworst, en meer andere VLEESCHEN, een nieuw assortiment Gedroogde Groenten Hochheimer Walnooten, GEDROOGDE PRUIMEN, KERSEN, MIRABELLEN en BRUNELLEN. Voor Soep en Groenten geschikt GRUNE KERN à 35 cts. 't pond. Diverse COMPOTTEN en blikjes. [ ]

De Pillen van Holloway

zijn onschatbare geneesmiddelen voor alle ongesteldheden eigenaardig aan warme klimaten, bijzonderlijk voor die welke voortvloeijen uit eenen ongezonden toestand der lever en eenen tragen bloedsomloop. — Gal, hoofd-pijn winderige — uitrekkingen, zuurheid der maag, hartklopping, verstoorde rust en algemeene verzwakheid worden allen spoedig genezen door deze onvergelijkelijke Pillen. Zij werken voornamelijk op de maag en de lever, gevende aan het inwendige van deszelfs ontbindende krachten terug en veroorzakende eene regelmatige beweging van gezonde gal. Het bloed, vroeger besmet door de ziekelijke afzonderingen der lever, volkomen gezuiverd zijnde door deze Pillen, spoort ieder organ tot deszelfs geregelde actie aan, en verschaft op nieuw voedsel, in plaats van vergift, aan het ligchaam, waardoor het vleesch deszelfs oorspronkelijke hardheid herkrijgt.

Deze PILLEN zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de Zwartenhovenbrugstraat à ƒ 1 en ƒ 3. ( )

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.